

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Kritéria hodnocení mediálních produktů z hlediska mediální výchovy

Autorka práce: Lenka Hartová

Obor: Předškolní pedagogika – kombinované studium

Oponent diplomové práce: PhDr. Ladislav Janovec, Ph.D.

Diplomová práce Lenky Hartové je příspěvkem k problematice mediální výchovy v předškolním vzdělávání, což je oblast vcelku stále neprobádaná, ač se v devadesátých letech dostala do hledáčku pozornosti lingvistů i didaktiků.

Diplomantka v první části práce podává poměrně zevrubný teoretický úvod – kompilát z odborné literatury – stanoví, jak chápe média, jakým způsobem funguje mediální / masová komunikace, dále se zaměřuje na jednotlivá média, zejména televizi, rádio a počítač. Kniha jako médium jistým způsobem ustupuje do pozadí (jak vykazují i výsledky ankety mezi rodiči), což sama tiše připouští, že je škoda – jde o všem o fakt, se kterým se asi budeme muset smířit.

Autorka se poučila též o legislativě spojené s médii, zamýšlí se nad některými etickými problémy. Shledává mediální výchovu podstatnou již od mateřské školky, kdy děti nejsou schopny čelit mediální manipulaci a informace – např. v reklamě a ve filmu – přijímají jako pravdivé.

V praktické části diplomantka navrhuje několik aktivit spojených s problematikou médií. Aktivity sama v praxi ověřila, podává zhodnocení jejich vyplňování. Jde v celku o zajímavý materiál, u některých se domnívám, že přímo nesouvisí s tématem práce.

Lenka Hartová splnila požadavky kladené na magisterskou diplomovou práci, kterou tímto doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci: *velmi dobře*

Náměty a připomínky k obhajobě:

I když musím vyzdvihnout mnoho kladů jako přínos práce pro praxi, to, že práce je po jazykové stránce v pořádku (velice málo chyb a nevhodných stylizací), nevyhnu se některým připomínkám:

1/ Studentka prostudovala značné množství odborné literatury. Co ji vedlo k tomu, že termín „médium“ definuje podle encyklopedie Diderot, o které se nedá říct, že by byla

nejvhodnějším reprezentatem poznání mediální problematiky. Navíc jsem ji neobjevil v seznamu literatury.

2/ Pokud studentka upozorňuje při objasňování mediální problematiky, že jeden účastník komunikace se stává při procesu vysílačem a druhý příjemcem, je třeba podotknout, že nejde o specifikum masové / mediální komunikace, ale že jde o vztah typický pro většinu typů komunikace.

3/ Na straně 15 diplomantka tvrdí, že při masové komunikaci nedochází k interakci s posluchačem (upraveno dle textu LH). Jde-li o akt komunikace, musí dojít k nějaké interakci mezi mluvčím a adresátem, nemusí dojít k jejich přímému kontaktu.

4/ Na straně 20 hovoří o dominanci jednoho z médií v určité době a společnosti. V současnosti je to podle ní televize. Řekl bych, že televize byla dominantní do devadesátých let, ovšem od nich už je to / začíná to být Internet.

5/ Řízený i didaktický rozhovor by měl dospět k nějakému závěru – při nejmenším v aktivitě *jogurtová svačinka*. Navíc není bezpodmínečně nutné rozhovor reprodukovat celý, stačí uvést zásadní prvky, které badatel z rozhovoru získal.

6/ Aktivity *Spiderman* a *Superman* se mi zdají dost podobné, asi by stačilo pracovat pouze s jednou. Navíc – nehrozí nebezpečí, že děti, které to do té doby ani nenapadlo, se pokusí aktivitu vyzkoušet mimo prostředí školky, kde jim učitelka dává záchranu?

7/ Využívání internetu v aktivitě *Medvědí den* mi přijde zbytečné. Dítě při ní není schopno samostatně aktivně pracovat – učitelka musí sama zapisovat, co chce dítě najít. Myslím, že by bylo mnohem vhodnější, aby se tato část aktivity objevila až na základní škole.

8/ Není mi zcela jasné, proč je zařazena aktivita *Přiměřenost* (skládání žabky z papíru).

9/ U aktivity plakát hrozí nebezpečí, že pokud se děti příliš umělecky vyjádří, rodiče budou plakát vnímat jako dětský výkres, nebudou očekávat, že se z něj dozví nějaké informace.

10/ Byl bych rád, aby diplomantka vysvětlila poslední přílohu práce – *Rodiče, nenechte se dívat děti na televizi, dívejte se s nimi*.

V Praze 18. 4. 2007

